

José Abrantes Luís

"Ik heb alle vrijheid"

© Bruno Wansing

José Abrantes Luís is lid van de integratieraad van de stad Bocholt. Bruno Wansing, integratieambtenaar van de stad Bocholt, sprak met hem en stelt de Portugees hier voor.

José Abrantes Luís werd in 1973 geboren in Manualde, Portugal en woont sinds 1975 in Bocholt. Hij is getrouwd met Nicole Brendel Luis en heeft drie kinderen, Justine (22), Catherine (19) en Joline (14). Hij is ook al opa, zijn vijfjarige kleindochter heet Josie.

Zijn vader Armando Bernardo Luís kwam in 1971 naar Bocholt en werkte en woonde in Suderwick. In 1975 nam hij zijn kinderen mee naar Suderwick, waar hij niet alleen Duits, maar ook Nederlands leerde. "Ik denk dat als ik Nederlands spreek, ze me nu nog steeds begrijpen," weet Abrantes Luís zeker.

Alles wat hier gebeurt, gaat ook mij aan

Abrantes Luís voelt zich een echte inwoner van Bocholt. "Ik woon hier al sinds ik een kind was, en alles wat hier gebeurt gaat mij aan als inwoner van deze stad," benadrukt hij. Thuis werd alleen Portugees gesproken, "en waar leer je dan Duits? Op straat, in de kleuterschool, op school," zegt Abrantes Luis, eraan toevoegend dat je het moet willen en niet geïsoleerd moet raken, zoals in sommige culturele kringen gebeurt.

Integratie begint met taal

"Eén keer per week kregen we na school les in onze moedertaal en uiteindelijk moesten we zelfs afstuderen," zegt Abrantes Luís. "Achteraf ben ik nog steeds dankbaar dat we deze kans kregen en dat ik meertalig heb kunnen opgroeien. Zijn vader werkte in een houtzagerij, alleen met Portugese landgenoten. "Toen gebeurde het dat hij nogal slecht Duits sprak. Mijn moeder - María da Gloria Abrantes - daarentegen werkte veel met Duitsers en leerde de Duitse taal sneller en beter," zegt Abrantes Luis.

Voor mij begint integratie met taal, al het andere, onderwijs, werk, sociale vaardigheden, betrokkenheid, komen op de achtergrond te staan, ook al zijn die punten heel belangrijk.

José Abrantes Luís

Derde termijn in de Integratieraad

Abrantes Luís is voor de derde keer gekozen in de Integratieraad in 2020. "Mijn broer Antonio Abrantes Luís was ooit lid van de toenmalige Adviesraad Buitenlanders. Toen hij dat niet meer wilde doen, vroeg Emanuele Mascolo mij of ik me kon voorstellen om dat te doen," zegt Abrantes Luís over zijn eerste stappen richting de Integratieraad. "Ik dacht bij mezelf, hier kun je bij betrokken zijn en opkomen voor ouderen en mensen met een achterstand," zegt Abrantes Luís.

Cultuursensitieve zorg, taal en jeugdontwikkeling

Zijn huidige onderwerp, waar hij zich ook mee bezighoudt in een werkgroep van de Integratieraad, is cultuursensitieve zorg. "Vooral voor ouderen die niet zo goed of misschien wel helemaal geen Duits spreken, is het belangrijk dat er zowel in de intramurale als in de mobiele zorg mensen zijn die met hen kunnen communiceren", benadrukt Abrantes Luís. In het kader van taalbevordering wil hij met de Integratieraad bereiken dat barrières worden geslecht, misverstanden worden opgehelderd en vooral dat het onderwijs in de moedertaal op scholen weer wordt gestimuleerd. Onder jongeren zou hij graag zien dat er weer meer respect komt voor ouderen, voor hulpdiensten, gewoon voor mensen die zich inzetten voor de gemeenschap.

"Veel dingen zijn al besloten..."

... voordat we de informatie in de Integratieraad krijgen," zegt Abrantes Luís, die wenst dat beslissingen die in de raad worden genomen, en waarbij de Integratieraad zeker op voorhand zou kunnen helpen door de standpunten van mensen met een internationaal familieverleden in de discussie te brengen, op voorhand in de Integratieraad zouden kunnen worden besproken.

"We zijn niet zo bekend"

De acceptatie van de integratieraad is er al, zowel bij de bevolking als bij de raad en het bestuur, "maar we zijn nog niet zo bekend, en als leden van de integratieraad hebben we zeker nog veel te doen". Wat de raad betreft, hebben sommige leden van de integratieraad soms het gevoel dat ze niet serieus worden genomen. "We worden zeker geaccepteerd, maar meer ook niet. Bij sommige raadsleden krijg je het gevoel dat ze vinden dat we dat moeten hebben."

Iedereen is een Bocholer en moet zich ook zo voelen.

Voor zichzelf heeft hij een aantal doelen gesteld die hij nog wil aanpakken en bereiken in de huidige zittingsperiode. "We moeten de brieven aan ouders persoonlijker maken als het gaat om de herkomst van taalonderwijs, meer de nadruk leggen op het aanbod en de voordelen van deze HSU. Het is bewezen dat kinderen die les krijgen in hun moedertaal sneller Duits leren," zegt Abrantes Luís, die graag remmingen aan beide kanten wil doorbreken, het "multiculturalisme" wil versterken en de acceptatie aan beide kanten wil vergroten. "We zijn allemaal burgers van Bocholt en zouden ons allemaal zo moeten voelen," besluit Abrantes Luís.

Neem contact op met